

Czwartek 17 listopad 2005

- D. mając na uwadze, że wśród więźniów skazanych ostatnio na karę śmierci na Filipinach znajduje się obywatel UE Francisco Larrañaga, oskarżony o gwałt i morderstwo,
- E. mając na uwadze, że pomimo faktu, iż zgodnie z normami prawa międzynarodowego jego proces nosi wszelkie cechy niesprawiedliwego procesu, kara śmierci dla Francisca Larrañagi została potwierdzona w lipcu 2005 r. i nie posiada on już dalszych możliwości odwołania się od tego wyroku;
1. popiera wszelkie inicjatywy międzynarodowe zmierzające do obalenia kary śmierci na świecie, szczególnie rezolucję Komisji Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2005/59 w sprawie „Kwestii kary śmierci” oraz Drugi Protokół Fakultatywny do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, w sprawie zniesienia kary śmierci i ponownie wzywa do zniesienia kary śmierci na całym świecie, a w międzyczasie do wprowadzenia moratorium na wykonywanie tej kary;
  2. wzywa prezydenta Filipin do odwołania swej decyzji w sprawie zakończenia moratorium na wykonywanie kary śmierci i wzywa pilnie Kongres Filipin do odrzucenia ustawy o ponownym wprowadzeniu kary śmierci;
  3. popiera inicjatywę legislacyjną Kongresu Filipin w sprawie zniesienia kary śmierci na Filipinach;
  4. zwraca się do prezydenta Filipin, Glorii Macapagal-Arroyo, o zastosowanie przysługującego jej prawa łaski w celu całkowitego zniesienia kary dla Francisca Larrañagi i zapewnienia mu natychmiastowego zwolnienia z więzienia oraz o zamianę kary śmierci dla więźniów oczekujących na wykonanie wyroku na inną karę, szczególnie w przypadku skazanych osiemnaściorga dzieci;
  5. wzywa do rewizji procedury prawnej, która doprowadziła w tym przypadku do wyroku skazującego na karę śmierci i zwraca się o przeprowadzenie sprawiedliwego procesu opartego na poszanowaniu wszelkich gwarancji prawnych w zakresie prawa karnego i postępowania sądowego;
  6. wzywa rząd i parlament Filipin do podjęcia radykalnych kroków w celu przeprowadzenia reformy krajowego systemu egzekwowania prawa i sądownictwa karnego;
  7. wzywa Radę i Komisję do podjęcia wszelkich koniecznych inicjatyw, aby zapobiec przeprowadzeniu egzekucji tego obywatela UE;
  8. wzywa Radę i Komisję do uznania zniesienia kary śmierci i wprowadzenia moratorium na wykonywanie tej kary na świecie za zasadniczy element w stosunkach pomiędzy UE i krajami trzecimi oraz do przywoływania tej kwestii przy zawieraniu lub odnawianiu umów z krajami trzecimi;
  9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządowi i parlamentowi Filipin oraz innym rządów innych państw członkowskich Stowarzyszenia Narodów Południowo-Wschodniej Azji (ASEAN).

P6_TA(2005)0444**Birma/Myanmar****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Birmy***Parlament Europejski,*

- uwzględniając rezolucję w sprawie sytuacji praw człowieka w Myanmarze, przyjętą w dniu 14 kwietnia 2005 r. na 61 sesji Komisji Praw Człowieka ONZ oraz rezolucję w sprawie sytuacji praw człowieka w Myanmarze przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 23 grudnia 2004 r.,
- uwzględniając raport Sekretarza Generalnego ONZ w sprawie sytuacji praw człowieka w Myanmarze z dnia 10 października 2005 r.,

Czwartek 17 listopad 2005

- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Siódmej Konferencji Azja — Europa (ASEM) Ministrów Spraw Zagranicznych, które odbyło się w Kioto w dniach 6-7 maja 2005 r.,
  - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Birmy, a w szczególności rezolucję z dnia 12 maja 2005 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze przypadki łamania praw człowieka w Birmie, tj. pracę przymusową, prześladowania dysydentów, wcielanie dzieci do wojska, gwałty i grabieże dokonywane przez wojska rządowe oraz przymusowe przesiedlenia,
- B. mając na uwadze, że w ramach strategii „Czterech Cięć”, birmańskie wojska dopuszczają się aktów brutalności i represji wobec ludności we wszystkich siedmiu zróżnicowanych etnicznie stanach Birmy,
- C. mając na uwadze wyraźne określenie na Szóstej Konferencji Ministrów Spraw Zagranicznych ASEM w Kildare w dniach 17-18 kwietnia 2004 r. warunków wejścia Birmy do ASEM, obejmujących uwolnienia Aung San Suu Kyi jako warunku minimalnego, zezwolenia na swobodną działalność Narodowej Ligi na rzecz Demokracji (NLD) oraz rozpoczęcia szczerego dialogu politycznego z organizacjami prodemokratycznymi i grupami etnicznymi w Birmie,
- D. mając na uwadze, że żaden z powyższych warunków nie został spełniony przez dyktaturę birmańską,
- E. mając na uwadze, że w dniu 6 lipca 2005 r. rząd Birmy uwolnił 249 więźniów politycznych, w tym dysydentów i działaczy NLD; mając jednak na uwadze, że według specjalnego sprawozdawcy Komisji praw człowieka ONZ ds. sytuacji praw człowieka w Myanmarze, ponad 1000 osób jest tam nadal więzionych z powodów politycznych,
- F. mając na uwadze, że Konwent Narodowy w Birmie zostanie zwołany w grudniu 2005 r. bez udziału NLD i bez odpowiedniego procesu demokratycznego, a zatem bez zagwarantowania właściwej reprezentacji obywateli birmańskich,
- G. mając na uwadze, że w dniu 2 listopada 2005 r. birmańska dyktatura wojskowa skazała Hkun Htun Oo, przewodniczącego Ligi Narodowej Szan na rzecz Demokracji, na 90 lat więzienia, generała Hso Htena, prezydenta Rady Pokoju Stanu Szan, na 106 lat więzienia oraz ośmiu innych przywódców Szan na 70 lat więzienia każdego, a wszyscy oni są przetrzymywani w więzieniu od lutego 2005 r. i odmawia się im możliwości skorzystania z pomocy prawnej wyznaczonych przez nich adwokatów oraz spotkań z rodziną,
- H. mając na uwadze, że w czerwcu 2005 r. Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP) postanowiła „wznowić” przyjęte przez nią w czerwcu 2000 r. środki, apelując do swoich członków o rewizję ich stosunków z Birma (na mocy art. 33 Konstytucji MOP) ze względu na utrzymujące się tam na dużą skalę przypadki pracy przymusowej,
- I. mając na uwadze, że zlecony przez byłego prezydenta Republiki Czeskiej Vaclava Havla oraz arcybiskupa Desmond'a Tutu raport „Zagrożenie dla Pokoju- Apel do Rady Bezpieczeństwa ONZ o Działanie w Birmie”, wyraźnie wskazuje na potrzebę podjęcia działań przez Radę Bezpieczeństwa ONZ;
1. wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do niezwłocznego zajęcia się sytuacją w Birmie i do upoważnienia Sekretarza Generalnego ONZ do podjęcia mediacji w Birmie w celu doprowadzenia do pojednania narodowego i przejścia do demokracji, jak również wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do przedsięwzięcia środków koniecznych do nałożenia sankcji gospodarczych na Birnę w celu przeforsowania zmian;
  2. potępia całkowite lekceważenie przez birmańską dyktaturę wojskową dobrobytu obywateli Birmy;
  3. potępia brutalną kampanię wojsk birmańskich obejmującą przymusowe przesiedlenia skierowane przeciw niektórym większym grupom etnicznym walczącym o autonomię;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0186.

Czwartek 17 listopad 2005

4. zwraca się o natychmiastowe uwolnienie oraz o pełną swobodę przemieszczania się i wypowiedzi dla Aung San Suu Kyi, Hkun Htun Oo, generała Hso Hten, innych przywódców politycznych oraz wszystkich więźniów politycznych przetrzymywanych przez Państwową Radę ds. Pokoju i Rozwoju (SPDC);
5. nalega, aby SPDC natychmiast rozpoczęło konstruktywny dialog z NLD i grupami etnicznymi w celu doprowadzenia do przywrócenia demokracji i przestrzegania praw człowieka, w tym praw mniejszości etnicznych oraz praw państwowych w Birmie;
6. nalega, by Wspólna Polityka UE w sprawie Birmy została niezwłocznie wzmocniona poprzez:
  - a) oficjalne oświadczenie, że UE nie uzna wyników prac wojskowego Konwentu Narodowego, dopóki nie zostaną spełnione minimalne warunki określone podczas Szóstej Konferencji Ministrów Spraw Zagranicznych ASEM w Kildare w kwietniu 2004 r., nie zostanie zagwarantowany właściwy proces demokratyczny oraz nie zostanie zapewniona swoboda i możliwość uczestnictwa innym reprezentatywnym partiom prodemokratycznym;
  - b) popieranie określonego w rozporządzeniu Rady (WE) 1853/2004 z dnia 25 października 2004 r. dotyczącego dodatkowych środków ograniczających w odniesieniu do Birmy/Myanmar i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 798/2004⁽¹⁾ w sprawie udzielania pożyczek birmańskim przedsiębiorstwom państwowym przez firmy zarejestrowane w UE;
7. wzywa do powołania wysokiego rangą wysłannika UE, którego zadaniem będzie działanie na rzecz uwolnienia Aung San Suu Kyi, Hkun Htun Oo i innych przywódców politycznych, rozwój szeroko zakrojonej strategii dotyczącej Birmy, pozwalającej na dostarczenie pomocy humanitarnej ludności Birmy z terenu Birmy oraz poprzez strategię transgraniczną, jak też doprowadzenie do przejścia do demokracji i przestrzegania praw człowieka;
8. głęboko ubolewa nad faktem, iż rząd Birmy nie zastosował jeszcze wszystkich odpowiednich środków, aby pozwolić na wejście w życie Wspólnego Planu Działania Rządu Związku Myanmar i Międzynarodowej Organizacji Pracy na rzecz eliminacji pracy przymusowej w Myanmarze;
9. wzywa UE do podpisania raportu i rezolucji zaproponowanej w powyższym raporcie „Zagrożenie dla Pokoju- Apel do Rady Bezpieczeństwa ONZ o Działanie w Birmie”;
10. nalega, by wszyscy członkowie MPO należący do UE poddali poważnej rewizji, na mocy art. 33 Konstytucji MOP, swoje stosunki z Birma, do czego wzywa MOP;
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich ASEAN i ASEM, Międzyparlamentarnej Grupie ASEAN ds. Myanmaru, Aung San Suu Kyi, NLD, SPDC, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka oraz Specjalnemu Sprawozdawcy ds. praw człowieka w Myanmarze.

⁽¹⁾ Dz.U. L 323 z 26.10.2004, str. 11.

P6_TA(2005)0445

Strategia rozwoju dla Afryki

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strategii rozwoju dla Afryki (2005/2142(INI))

Parlament Europejski,

— uwzględniając Deklarację Milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r., określającą Milenijne Cele Rozwoju (MDG) jako kryteria uzgodnione wspólnie przez wspólnotę międzynarodową w celu walki z ubóstwem,